

EVALUAREA CUNOȘTINȚELOR FUNDAMENTALE ȘI DE SPECIALITATE

1. Este corectă următoarea afirmație:

- a) cel care l-a îndemnat sau l-a determinat pe altul să cauzeze un prejudiciu răspunde solidar cu autorul faptei ilicite;
- b) legitima apărare este o cauză care exclude raportul de cauzalitate;
- c) în materie delictuală, fapta ilicită nu poate consta într-o inacțiune.

2. Lipsa cauzei datorată absenței intenției de a gratifica într-o liberalitate:

- a) poate fi invocată de instanță, din oficiu;
- b) nu poate fi invocată pe cale de excepție;
- c) poate fi invocată numai de persoana al cărei interes a fost încălcat la încheierea actului.

3. Contractul de împrumut de folosință:

- a) este un contract consensual, care poate fi încheiat cu titlu oneros sau gratuit;
- b) încheiat în formă autentică constituie titlu executoriu în ceea ce privește obligația de restituire în cazul decesului comodatului;
- c) atrage răspunderea solidară față de comodant a celor care au împrumutat, pe rând, același bun.

4. Nulitatea absolută a contractului sancționează:

- a) cauza ilicită sau imorală, în orice ipoteză;
- b) caracterul nedeterminat al obiectului contractului;
- c) eroarea asupra naturii contractului.

5. Printr-un contract de locațiune părțile pot conveni în legătură cu dreptul asupra chiriei:

- a) ca termenul de prescripție extinctivă să înceapă să curgă pentru toate ratele de chirie de la data scadenței ultimei rate;
- b) ca termenul de prescripție extinctivă să aibă o durată de 15 ani;
- c) că locatarul renunță la prescripția extinctivă.

6. În ceea ce privește subrogația:

- a) aceasta poate fi numai legală;
- b) aceasta operează și în favoarea codebitorului solidar care a executat obligația;
- c) debitorul nu poate opune noului creditor mijloacele de apărare pe care le avea împotriva creditorului inițial.

7. Contractul de tranzacție:

- a) trebuie încheiat în formă scrisă *ad validitatem*;
- b) este nul dacă a fost încheiat pentru executarea unui act juridic ce are un obiect determinabil;
- c) poate fi anulat pentru orice viciu de consimțământ, potrivit dreptului comun.

8. În ceea ce privește contractul real:

- a) acesta are ca efect întotdeauna constituirea sau transmiterea unui drept real;
- b) acesta se încheie în mod valabil prin remiterea bunului;
- c) acesta este întotdeauna cu titlu oneros.

9. Spre deosebire de ascendenții privilegiați, ascendenții ordinari:

- a) sunt înlăturați de la moștenire de către colateralii privilegiați;
- b) sunt înlăturați de la moștenire de către soțul supraviețuitor;
- c) împart moștenirea sau cota-parte din moștenire ce li se cuvine cu colateralii ordinari.

10. Cel care promite în mod public o recompensă în schimbul executării unei prestații:

- a) ca regulă, poate revoca promisiunea în aceeași formă în care aceasta fost făcută publică sau într-o formă echivalentă;
- b) nu este obligat să facă plata, dacă prestația fost executată fără a se cunoaște promisiunea;
- c) este obligat să achite recompensa în mod egal persoanelor care au executat prestația în mod separat.

11. Dacă până la împlinirea termenului de prescripție de 3 ani mai erau trei luni, dar a intervenit o cauză de suspendare care a durat o lună, termenul de prescripție se va împlini:

- a) după trecerea a trei luni de la încetarea cauzei de suspendare;
- b) după trecerea a șase luni de la încetarea cauzei de suspendare;
- c) după trecerea a 3 ani de la încetarea cauzei de suspendare.

12. Cota soțului supraviețuitor din moștenirea lăsată de defunct este de:

- a) 1/3 din moștenire, dacă vine în concurs cu un singur moștenitor din clasa întâi de moștenitori;
- b) 1/4 din moștenire, când vine în concurs cu doi sau mai mulți moștenitori din clasa întâi de moștenitori;
- c) 1/2 din moștenire, dacă vine în concurs cu tatăl și cu fratele defunctului.

13. În materia contractului de locațiune:

- a) la momentul încheierii contractului de locațiune locatarul dobândește de la nudul proprietar (locator) dreptul de dispoziție materială asupra bunului;
- b) pentru încheierea sa valabilă, contractul de locațiune este condiționat de remiterea materială a bunului închiriat, astfel încât chiriașul să poată folosi în mod efectiv bunul;
- c) prețul locațiunii (chiria) poate consta într-o sumă de bani sau alte bunuri sau prestații.

14. În materia contractului de mandat:

- a) dacă mandatarul cunoștea faptul că terțul cu care a contractat în numele și pe seama mandantului era insolubil la momentul încheierii contractului, acesta (mandatarul) va răspunde față de mandant pentru executarea obligațiilor asumate de terț;
- b) având în vedere caracterul *intuitu personae* al contractului de mandat, mandatarul este ținut întotdeauna să își îndeplinească personal mandatul, neavând posibilitatea să își substituie o altă persoană în executarea mandatului fără acordul expres sau tacit al mandatarului;
- c) contractul de mandat nu poate fi încheiat pentru o durată mai mare de 3 ani.

15. Conversiunea actului juridic:

- a) înlătură efectele nulității;
- b) implică un nou acord de voință al părților actului juridic lovit de nulitate;
- c) presupune validarea actului juridic prin confirmare.

16. În ceea ce privește rezoluțiunea și rezilierea:

- a) creditorul are, ca regulă, un drept de opțiune între rezilierea contractului cu executare succesivă și rezoluțiunea acestuia;
- b) rezilierea contractului nu poate fi, în nicio situație, cumulată cu daunele-interese;
- c) înscrierea în cartea funciară a declarației unilaterale de reziliere se realizează cu scopul de a se asigura opozabilitatea acesteia față de terți.

17. Potrivit regulilor devoluțiunii legale, în cazul în care moștenirea este acceptată de vărul primar V (copilul unchiului precedat U1) și de unchiul U2, moștenirea va fi culeasă de:

- a) vărul primar V împreună cu unchiul U2, în cote egale;
- b) vărul primar V, în întregime;
- c) unchiul U2, în întregime.

18. Promisiunea:

- a) de vânzare a unui bun imobil nu implică o clauză de inalienabilitate subînțeleasă în sarcina promitentului vânzător decât dacă promisiunea a fost notată în cartea funciară;
- b) de împrumut nu poate fi executată silit în natură prin pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract decât dacă bunul se află deja în stăpânirea materială a împrumutatului;
- c) de vânzare a unor bunuri de gen se încheie în mod valabil doar dacă bunurile au fost individualizate prin măsurare sau cântărire.

19. Acțiunea în revendicare:

- a) nu permite proprietarului să obțină restituirea produselor bunului de la posesorul de bună-credință;
- b) nu poate fi introdusă împotriva detentorului precar;
- c) are ca efect obligarea, exclusiv la cererea reclamantului, a pârâtului (posesor de rea-credință) la restituirea fructelor percepute, precum și contravaloarea celor pe care a omis să le perceapă.

20. În ceea ce privește coproprietatea obișnuită:

- a) fructele produse de bunul comun se cuvin în mod egal tuturor coproprietarilor;
- b) fiecare coproprietar poate să introducă singur o acțiune în revendicare cu privire la bunul comun;
- c) încheierea unui contract de comodat, pe o perioadă mai mică de 3 ani, poate fi realizată doar cu acordul coproprietarilor ce dețin majoritatea cotelor-părți.

21. Este imprescriptibilă extinctiv:

- a) acțiunea în constatarea existenței unui drept de creanță;
- b) acțiunea confesorie de uzufruct;
- c) acțiunea în restituirea prestațiilor efectuate în baza unui act juridic civil nul absolut.

22. Constituie posesie:

- a) stăpânirea unui bun de către creditorul gajist;
- b) exercitarea în fapt a prerogativelor dreptului de proprietate asupra unui bun de către persoana care îl stăpânește și care se comportă ca un proprietar;
- c) situația în care detentorul precar săvârșește împotriva posesorului acte de rezistență înainte de împlinirea termenului prevăzut pentru restituirea bunului.

23. Dreptul de uz:

- a) este dreptul unei persoane de a folosi lucrul altuia și de a-i culege fructele industriale și civile numai pentru nevoile proprii și ale familiei sale;
- b) se aseamănă cu dreptul de abitație prin faptul că titularul este numai o persoană fizică, iar exercitarea dreptului de a folosi bunul este limitată în raport cu necesitățile titularului și ale familiei sale;
- c) poate fi cedat.

24. Servitutea:

- a) este sarcina care grevează un imobil, pentru uzul sau utilitatea imobilului aparținând unei alte persoane;
- b) poate fi apărută printr-o acțiune confesorie care este imprescriptibilă;
- c) aparentă este aceea pentru a cărei existență este necesar faptul actual al omului, cum ar fi servitutea de trecere cu piciorul ori cu mijloace de transport.

25. Produce efecte juridice vânzarea:

- a) unui bun individual determinat aflat în proprietatea unui terț;
- b) unui bun individual determinat care era pierit în întregime la momentul încheierii contractului;
- c) dreptului asupra unei moșteniri nedeschise.

26. În ceea ce privește excepțiile procesuale:

- a) apărările de fond se soluționează întotdeauna înaintea excepțiilor de fond;
- b) excepțiile de fond se soluționează întotdeauna înaintea celor de procedură;
- c) excepția procesuală nu se soluționează întotdeauna la termenul la care a fost invocată.

27. Este admisibilă pentru dovedirea unui act juridic;

- a) proba cu martori, indiferent de situație;
- b) mărturisirea judiciară;
- c) prezumția judiciară, indiferent de situație.

28. Răspund în scris la interogatoriul care li se va comunica:

- a) persoanele juridice de drept public;
- b) societățile de persoane;
- c) persoanele fizice, dacă, din motive temeinic, sunt împiedicate să se prezinte în instanță.

29. În ceea ce privește renunțarea la dreptul pretins:

- a) precum în cazul renunțării la judecată, poate fi făcută numai după comunicarea cererii de chemare în judecată către pârât;
- b) dacă renunță la dreptul pretins anterior comunicării cererii de chemare în judecată către pârât, reclamantul nu poate fi obligat la plata către acesta a cheltuielilor de judecată efectuate;
- c) pentru renunțarea la dreptul pretins nu este necesar acordul pârâtului.

30. În apel, instanța este îndreptățită să:

- a) anuleze hotărârea atacată și să trimită cauza spre rejudecare primei instanțe, indiferent de motivul de nulitate constat;
- b) constate perimat apelul, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a opera perimarea acestuia;
- c) anuleze apelul, dacă acesta este nemotivat.

31. Cererea de recuzare a judecătorului va fi respinsă ca inadmisibilă:

- a) întotdeauna, dacă a fost invocat un caz de incompatibilitate relativă;
- b) dacă a fost admisă declarația de abținere a aceluiași judecător;
- c) dacă a mai fost formulată anterior împotriva aceluiași judecător o altă cerere de recuzare pentru același motiv de incompatibilitate, care a fost respinsă.

32. În ceea ce privește încetarea mandatului judiciar:

- a) mandatarul care renunță la mandat trebuie să înștiințeze despre aceasta pe cel care i-a dat mandatul, nu și instanța de judecată;
- b) mandantul nu poate renunța la mandat în cursul termenului de exercitare a căilor de atac;
- c) mandatul nu încetează prin moartea celui care l-a dat.

33. În ceea ce privește participarea procurorului în procesul civil:

- a) nulitatea hotărârii este absolută și necondiționată de producerea unei vătămări, dacă procurorul nu a participat la nici un termen de judecată, deși legea prevede că participarea și punerea concluziilor de către procuror este obligatorie;
- b) procurorul poate să ceară punerea în executare a oricăror titluri executorii;
- c) procurorul poate să exercite căile de atac împotriva unei hotărâri judecătorești numai dacă a participat la judecarea cauzei.

34. Necompetența:

- a) de ordine privată poate fi invocată numai de către pârât, cel mai târziu la primul termen de judecată la care acesta este legal citat în fața primei instanțe, dacă depunerea întâmpinării nu este obligatorie;
- b) generală poate fi invocată și din oficiu, în orice stare a pricinii;
- c) materială trebuie invocată până la închiderea dezbaterilor în fața primei instanțe.

35. Excepția litispendenței:

- a) diferit de excepția conexității, este una absolută, de procedură;
- b) diferit de excepția conexității, poate fi invocată și din oficiu de către instanță;
- c) nu se invocă întotdeauna înaintea instanței sesizate ulterior.

36. Termenul de cel mult 30 de zile de la data pronunțării în care trebuie redactată hotărârea judecătorească este unul:

- a) legal și absolut;
- b) legal și relativ;
- c) judecătoresc și relativ.

37. Constituie o excepție de procedură:

- a) excepția lipsei procedurii prealabile;
- b) excepția prescripției dreptului material la acțiune;
- c) excepția nelegalei timbrări a cererii reconvenționale.

38. În procedura verificării și regularizării cererii de chemare în judecată, judecătorul va dispune:

- a) prin încheiere, anularea cererii de chemare în judecată, dacă nu a fost anexată dovada îndeplinirii procedurii prealabile;
- b) prin sentință, dată fără citarea părților, trimiterea dosarului completului specializat competent;
- c) prin încheiere, respingerea ca tardivă a cererii de reexaminare, dacă aceasta nu a fost făcută de către reclamant în termenul de 15 zile de la comunicarea încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată.

39. În cazul în care cererea de chemare în judecată nu a fost semnată:

- a) lipsa semnăturii poate fi acoperită în tot cursul judecății în fața primei instanțe;
- b) cererea de chemare în judecată poate fi anulată numai în procedura verificării și regularizării acesteia;
- c) dacă se invocă lipsa de semnătură, reclamantului i se va acorda în toate situațiile un termen de judecată până la care acesta poate semna cererea.

40. Stingerea prin plată a dreptului subiectiv dedus judecării se invocă:

- a) pe calea unei apărări de fond;
- b) pe calea unei excepții de fond;
- c) pe calea unei excepții de procedură.

41. În ceea ce privește suspendarea procesului:

- a) suspendarea operează de drept când amândouă părțile o cer;
- b) recursul împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării;
- c) judecata cauzei se reia din oficiu, dacă suspendarea a fost dispusă la cererea părților.

42. Hotărârea, prin care prima instanță:

- a) admite excepția necompetenței sale materiale, se numește sentință;
- b) a admis acțiunea în revendicare și a obligat pârâtul la predarea bunului mobil proprietatea reclamantului, este executorie de drept;
- c) anulează ca nelegal timbrată, la primul termen de judecată, cererea de chemare în judecată având ca obiect revendicarea unui bun imobil, se numește încheiere.

43. În materia cheltuielilor de judecată:

- a) reducerea cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocațial se poate dispune și din oficiu;
- b) dacă a fost admisă cererea de îndreptare a unei erori materiale din cuprinsul sentinței, formulată de către pârât, cheltuielile de judecată făcute de către acesta vor fi puse în sarcina reclamantului;
- c) dacă renunțarea la judecată s-a făcut după comunicarea cererii de chemare în judecată, instanța îl va obliga, din oficiu, pe reclamant la plata către pârât a cheltuielilor de judecată pe care acesta le-a făcut.

44. În cazul lipsei capacității procesuale de folosință a reclamantului, nulitatea cererii de chemare în judecată este:

- a) absolută, expresă și intrinsecă;
- b) absolută, expresă și extrinsecă;
- c) relativă, expresă și extrinsecă.

45. În ceea ce privește participarea terților la judecată:

- a) cererea de intervenție principală nu se poate face în niciun caz în instanța apel, întrucât în apel nu se pot formula pretenții noi;
- b) încheierea prin care s-a respins ca inadmisibilă o cerere de intervenție accesorie nu este susceptibilă de nicio cale de atac;
- c) în materie contencioasă, în cazurile expres prevăzute de lege, instanța va dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane, chiar dacă părțile se împotrivesc.

46. Nu intervine sancțiunea decăderii:

- a) în cazul propunerii unei probe peste termen, dacă există acordul tacit al tuturor părților;
- b) în cazul modificării cererii de chemare în judecată sub aspectul chemării în judecată a încă unui pârât, ulterior primului termen de judecată la care reclamantul este legal citat, dacă există acordul tacit al pârâtului inițial dat în acest scop;
- c) dacă depunerea sumei stabilite pentru acoperirea cheltuielilor necesare administrării probei are loc după împlinirea termenului fixat de instanță, dacă prin aceasta nu se amână judecata.

47. Termenul de apel curge :

- a) pentru procuror, întotdeauna de la data pronunțării hotărârii;
- b) pentru parte, de la data comunicării hotărârii, chiar atunci când comunicarea i-a fost făcută odată cu încheierea de încuviințare a executării silite;
- c) pentru părți, întotdeauna de la data comunicării către fiecare dintre acestea a hotărârii.

48. Este de competența în primă instanță a:

- a) judecătorei de la locul situării imobilului, o cerere având ca obiect împărțea judiciară a unui imobil dobândit prin contract de vânzare de către reclamant împreună cu pârâtul, a cărui valoare impozabilă este de 280.000 de lei;
- b) tribunalului de la ultimul domiciliu al defunctului, o cerere care are ca obiect constatarea componenței masei successorale, alcătuită dintr-un imobil a cărui valoare impozabilă este de 230.000 de lei;
- c) judecătorei de la domiciliul pârâtului, o cerere având ca obiect restituirea unui împrumut în quantum de 250.000 de lei.

49. Excepția prematurității cererii de chemare în judecată este:

- a) absolută, dilatorie, de procedură;
- b) absolută, de fond, peremptorie;
- c) relativă, de fond, peremptorie.

50. Cererea prin care reclamantul solicită obligarea pârâtului la repararea autoturismului proprietatea reclamantului, valorificând dreptul său de creanță izvorât dintr-un contract este una:

- a) patrimonială, reală, mobilă, în realizare;
- b) patrimonială, personală, mobilă, în constatare;
- c) patrimonială, personală, mobilă, în realizare.

51. Sunt supuse confiscării speciale:

- a) bunurile care au fost folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală prin presă, dacă sunt ale făptuitorului;
- b) bunurile a căror deținere este interzisă de legea penală, inclusiv prin echivalent, atunci când nu se găsesc;
- c) bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau pentru a răsplăti pe făptuitor.

52. Este o pedeapsă complementară aplicabilă persoanei juridice:

- a) interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități stabilite de instanță;
- b) plasarea sub control judiciar;
- c) afișarea hotărârii de condamnare.

53. Lipsa plângerii prealabile:

- a) fapta atrage răspunderea penală a tuturor persoanelor fizice sau juridice care au participat la săvârșirea acesteia, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut numai cu privire la una dintre acestea;
- b) poate interveni până la pronunțarea unei hotărâri definitive, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile;
- c) are ca efect înlăturarea, în totul sau în parte, a executării pedepsei ori comutarea acesteia în alta mai ușoară.

54. Reabilitarea:

- a) are loc de drept în cazul condamnării la pedeapsa închisorii care nu depășește 3 ani;
- b) nu poate interveni în cazul inculpatului decedat până la împlinirea termenului de reabilitare;
- c) pentru cei condamnați la pedeapsa amenzii, termenul reabilitării curge din momentul în care amenda a fost achitată integral sau executarea ei s-a stins în orice alt mod.

55. Este funcționar public:

- a) persoana care exercită o funcție de demnitate religioasă de orice natură;
- b) persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice;
- c) persoana care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în cadrul oricărei persoane juridice.

56. Fapta inculpatului AA de a întrebuința violențe pentru a sustrage bunuri de la BB, urmată de uciderea lui BB, în scopul de a nu putea fi identificat ulterior, constituie:

- a) infracțiune de omor calificat care absoarbe infracțiunea de tâlhărie;
- b) infracțiune de tâlhărie în concurs cu infracțiunea de omor;
- c) infracțiune de tâlhărie în concurs cu infracțiunea de omor calificat.

57. Reprezintă cauză specială de nepedepsire a infracțiunii de nedenunțare (art. 266 C.pen.):

- a) nedenunțarea săvârșită de un membru de familie;
- b) încunoștințarea autorităților competente, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva unei persoane pentru săvârșirea faptei nedenunțate;
- c) săvârșirea faptei de nedenunțare din culpă.

58. Referitor la infracțiunea de delapidare (art. 295 C.pen.):

- a) subiectul activ poate fi și o persoană juridică;
- b) elementul material poate consta în distrugerea unor valori pe care le făptuitorul le administrează sau gestionează;
- c) va săvârși infracțiunea de delapidare funcționarul public având și calitatea de gestionar, dar care a fost numit în această poziție în mod nelegal, dacă și-a însușit o sumă de bani încredințată spre primire, păstrare și eliberare.

59. Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei:

- a) se poate face prin raportare la dispozițiile cuprinse în ordonanțele de urgență aprobate de Parlament cu modificări, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile;
- b) permite combinarea prevederilor din legi succesive;
- c) nu se poate face prin raportare la acte normative declarate neconstituționale.

60. Nu reprezintă o trăsătură esențială a infracțiunii:

- a) faptul că este prevăzută de legea penală;
- b) faptul că este contra persoanei;
- c) faptul că este nejustificată.

61. Fapta va fi neimputabilă:

- a) dacă autorul s-a intoxicat singur, în mod voluntar, complet, cu alcool, pentru a avea curaj să comită fapta;
- b) dacă autorul nu cunoștea caracterul ilicit al acesteia din cauza unei împrejurări care nu putea fi în niciun fel evitată;
- c) dacă a fost săvârșită cu consimțământul persoanei vătămate.

62. Există concurs de infracțiuni:

- a) dacă în conținutul unei infracțiuni intră, ca element constitutiv sau ca element circumstanțial agravant, o acțiune sau o inacțiune care constituie prin ea însăși o faptă prevăzută de legea penală;
- b) când o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni;
- c) când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.

63. Este complice la săvârșirea unei infracțiuni:

- a) persoana care promite, după săvârșirea faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta, dacă după săvârșirea faptei promisiunea este îndeplinită;
- b) persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală;
- c) persoana care, cu intenție, înlesnește săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

64. Neaplicarea detențiunii pe viață:

- a) dacă la data pronunțării hotărârii de condamnare inculpatul a împlinit vârsta de 65 de ani, în locul detențiunii pe viață i se aplică pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani și pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă;
- b) dacă la data pronunțării hotărârii de condamnare inculpatul a împlinit vârsta de 65 de ani, în locul detențiunii pe viață i se aplică pedeapsa închisorii pe timp de 20 de ani și pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă;
- c) dacă la data pronunțării hotărârii de condamnare inculpatul a împlinit vârsta de 60 de ani, în locul detențiunii pe viață i se aplică pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani și pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă.

65. Nu este o cauză de agravare:

- a) recidiva post-executorie;
- b) infracțiunea continuă;
- c) circumstanța agravantă a săvârșirii infracțiunii prin metode sau mijloace de natură să pună în pericol alte persoane.

66. Referitor la infracțiunea de încăierare (art. 198 C.pen.), nu se pedepsește:

- a) persoana care participă la încăierare pentru a apăra pe altul;
- b) persoana care participă la încăierare pentru a apăra un interes legitim;
- c) persoana care participă la încăierare împotriva voinței sale.

67. Omorul săvârșit asupra unei femei gravide, dar în urma căruia s-a reușit salvarea fătului, prin intervenția promptă a medicilor:

- a) constituie infracțiunea de omor simplu;
- b) constituie infracțiunea de omor calificat asupra unei femei gravide;
- c) se va reține în concurs cu infracțiunea de întrerupere a cursului sarcinii.

68. Referitor la infracțiunea de agresiune sexuală (art. 219 C.pen.):

- a) se poate comite doar cu intenție directă;

- b) nu constituie infracțiune, întrucât nu a fost comisă prin constrângerea victimei ori punerea acesteia în imposibilitate de a se apăra ori de a își exprima voința, fapta inculpatului care, fiind în apropierea unui gang, a atins-o cu palma pe victimă, în zona sânilor, iar aceasta s-a speriat;
- c) împăcarea înlătură răspunderea penală în cazul variantei tip.

69. Expertul din cadrul unui birou local de expertize tehnice, desemnat să efectueze expertize în cauze judiciare și retribuit sub forma onorariului prin biroul de expertize:

- a) nu comite infracțiunea de luare de mită, dacă primește bani de la una dintre părți ca să urgenteze realizarea raportului de expertiză;
- b) comite infracțiunea de luare de mită, dacă primește bani de la una dintre părți ca să efectueze mai repede expertiza în cauză;
- c) nu comite infracțiunea de luare de mită, dacă primește o sumă de bani de la una dintre părți ca să întârzie depunerea raportului de expertiză.

70. Constituie variante normative ale infracțiunii de nerespectarea hotărârilor judecătorești (art. 287 C.pen.):

- a) neexecutarea hotărârii judecătorești prin care s-a dispus reintegrarea în muncă a unui salariat în termen de 15 zile de la data cererii de executare adresate angajatorului de către partea interesată;
- b) neexecutarea hotărârii judecătorești privind plata salariilor în termen de 15 zile de la data cererii de executare adresate angajatorului de către partea interesată;
- c) folosirea unui imobil deținut de către o altă persoană în baza unei hotărâri judecătorești.

71. Referitor la distincția dintre infracțiunea de însușire a bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor (art. 243 C.pen.) și furt (art. 228 C.pen.):

- a) însușirea unui bun de către o persoană care a asistat în mod direct la momentul pierderii lui de către proprietar reprezintă infracțiunea de însușirea bunului găsit, deoarece bunul a ieșit involuntar din patrimoniul victimei;
- b) sustragerea unui bun pe care deținătorul l-a lăsat involuntar într-un spațiu, dar din care știe cum să îl recupereze, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de furt;
- c) primirea unui bun de către persoana care a știut că remiterea s-a realizat dintr-o eroare a expeditorului cu privire la destinatar constituie varianta asimilată a infracțiunii de însușire a bunului ajuns din eroare la făptuitor.

72. La data de 10.01.2026, în jurul orei 22:30, pe fondul unei stări conflictuale generate de scandările microbiștilor dintr-un vagon de tramvai aflat în mers, AA aplică o lovitură puternică cu pumnul în zona feței lui BB. În urma impactului, BB cade moment în care din buzunarul hainei acestuia alunecă portofelul. Observând bunul, AA îl ridică și îl ascunde în buzunar. Față de această situație de fapt este valabilă afirmația:

- a) în sarcina lui AA se va reține inclusiv o infracțiune contra patrimoniului în forma de bază;
- b) în sarcina lui AA se va reține inclusiv o infracțiune contra patrimoniului în formă calificată;
- c) în sarcina lui AA se va reține un concurs de trei infracțiuni, dintre care una contra persoanei în formă agravată.

73. Fapta funcționarului public care primește bani sau alte foloase ulterior îndeplinirii actului pe care era obligat să-l efectueze în temeiul funcției sale, însă ca urmare a unei înțelegeri anterioare, constituie:

- a) infracțiunea de abuz în serviciu;
- b) nu constituie infracțiune;
- c) infracțiunea de luare de mită.

74. Referitor la deosebirile dintre infracțiunea de furt (art. 228 C.pen.) și abuz de încredere (art. 238 C.pen.):

- a) atât la furt, cât și la abuzul de încredere, simpla deținere materială a bunului de către făptuitor, în afara oricărui raport juridic, este suficientă pentru a exclude elementul material al deposedării specifice furtului;
- b) intervertirea unilaterală a titlului de către cel care stăpânește bunul în numele altuia caracterizează latura obiectivă a abuzului de încredere, spre deosebire de furt, unde intervertirea se realizează abuziv sau clandestin încă de la momentul luării;
- c) spre deosebire de furt, unde consumarea are loc în momentul în care bunul este scos din sfera de control a victimei și intră în stăpânirea a făptuitorului, abuzul de încredere se consumă exclusiv la momentul refuzului de restituire.

75. Referitor la infracțiunea de fals în declarații (art. 326 C.pen.):

- a) are ca obiect material acțiunea de a face declarații necorespunzătoare adevărului;
- b) este necesar ca declarația necorespunzătoare adevărului să fie în vederea producerii unei consecințe juridice;
- c) este necesar ca declarația necorespunzătoare adevărului să fi produs consecințe juridice.

76. În cazul procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii:

- a) instanța nu poate dispune încetarea procesului penal;

- b) instanța poate dispune achitarea;
- c) se poate solicita schimbarea încadrării juridice din omor în ucidere din culpă.

77. Instanța de apel:

- a) va dispune trimiterea cauzei spre rejudecare atunci când a fost atașată motivarea corespunzătoare unei alte hotărâri;
- b) nu va putea dispune achitarea inculpatului în apelul formulat de procuror în defavoare;
- c) va putea dispune achitarea inculpatului care nu a formulat apel, în apelul unui coaculpat, aplicând efectul devolutiv.

78. Contestația în anulare:

- a) va fi respinsă ca inadmisibilă dacă nu a fost respectat termenul prevăzut de lege;
- b) poate fi formulată în aceleași cazuri în care poate fi formulată contestație la executare;
- c) este o cale de atac de fapt.

79. În procedura acordului de recunoaștere a vinovăției:

- a) se poate solicita schimbarea încadrării juridice;
- b) cauza nu poate fi soluționată de un judecător care fusese anterior judecător de drepturi și libertăți în cursul urmăririi penale;
- c) se poate dispune achitarea inculpatului.

80. Contestația la executare:

- a) va putea fi formulată în caz de prescripție a răspunderii penale;
- b) va putea fi formulată pe motiv că a fost pusă în executare o hotărâre nedefinitivă dacă hotărârea de condamnare comunicată tuturor participanților la 5 iulie a fost pusă în executare pe 16 iulie;
- c) nu poate fi de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție.

81. Măsurile asigurătorii:

- a) sunt obligatorii în cazul infracțiunii de spălarea banilor;
- b) sunt obligatorii în cazul infracțiunii de ucidere din culpă;
- c) pot fi luate pentru a garanta obligarea la tratament medical.

82. În cazul controlului judiciar:

- a) măsura poate fi dispusă și față de suspect;
- b) prelungirea poate fi dispusă doar de către procuror;
- c) procurorul poate dispune înlocuirea cu arestarea preventivă dacă inculpatul încearcă să influențeze martorii.

83. Arestul la domiciliu:

- a) nu poate fi înlocuit cu arestarea preventivă;
- b) nu poate fi dispus față de o persoană cercetată pentru infracțiunea de evadare;
- c) va fi revocat la momentul împlinirii duratei maxime prevăzute de lege.

84. Nulitatea absolută:

- a) nu poate fi invocată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției;
- b) intervine în cazul nerespectării competenței teritoriale;
- c) intervine în cazul incompatibilității judecătorului.

85. Inculpatul:

- a) nu participă la audierea martorului în procedura audierii anticipate;
- b) poate să ceară prelungirea arestării preventive;
- c) va fi obligat la cheltuielile judiciare avansate de stat în caz de condamnare.

86. Urmărirea penală:

- a) se finalizează întotdeauna cu o soluție de trimitere în judecată;
- b) poate fi dispusă și atunci când se pregătește săvârșirea unei infracțiuni;
- c) *in rem* poate fi începută doar dacă există probe care dovedesc săvârșirea unei infracțiuni.

87. Plângerea împotriva soluției de clasare:

- a) se soluționează de judecătorul de drepturi și libertăți în ședință publică;
- b) poate fi formulată în 3 zile de la comunicarea soluției de clasare;
- c) se soluționează în complet format dintr-un singur judecător.

88. În ceea ce privește delegarea:

- a) aceasta poate fi dispusă de către procurorul de la parchetul de pe lângă curtea de apel, raportat la un procuror de la parchetul de pe lângă judecătoria;
- b) prim-procurorul parchetului poate dispune ca procurorul de caz să efectueze o percheziție;
- c) organele de conducere din Ministerul de Interne pot da îndrumări organului de cercetare penală.

89. Judecătorul de cameră preliminară:

- a) va dispune restituirea cauzei la procuror dacă exclude toate probele cu privire la una dintre infracțiunile pentru care inculpatul a fost trimis în judecată;
- b) poate dispune schimbarea încadrării juridice cu respectarea limitelor sesizării instanței;
- c) poate să fixeze termen de 70 de zile pentru formularea de cereri și excepții.

90. În ceea ce privește termenul în cunoștință:

- a) acesta nu se aplică în cazul persoanelor aflate în arest la domiciliu;
- b) acesta se pierde în cazul judecării cauzei în continuare;
- c) acesta se dobândește dacă citația este primită de soția inculpatului.

91. Sunt de competența judecătoriei:

- a) infracțiunea de furt, indiferent de cuantumul prejudiciului;
- b) infracțiunea de tâlhărie calificată;
- c) infracțiunea de determinare sau înlesnire a sinuciderii.

92. Sunt de competența personală a tribunalului:

- a) infracțiunea de luare de mită;
- b) infracțiunile comise de primari;
- c) tribunalul nu are competență personală.

93. Acțiunea penală:

- a) este accesorie acțiunii civile;
- b) va fi exercitată de persoana vătămată în cazul infracțiunilor pentru care este necesară plângerea prealabilă;
- c) se poate stinge și înainte de începerea urmăririi penale *in rem*.

94. Acțiunea civilă:

- a) nu poate fi soluționată niciodată de judecătorul de drepturi și libertăți;
- b) nu poate fi exercitată decât în cazul infracțiunilor de rezultat;
- c) va fi lăsată ca nesoluționată în cazul în care se constată că fapta nu există.

95. Disjungerea acțiunii civile:

- a) poate fi dispusă și de procuror;
- b) nu poate fi dispusă la cererea părții civile;
- c) se poate dispune în cursul judecății în primă instanță prin încheiere sau sentință.

96. Persoana vătămată:

- a) nu poate formula contestație împotriva încheierii prin care s-a respins propunerea de arestare preventivă;
- b) nu poate formula apel pentru a solicita majorarea pedepsei aplicate inculpatului;
- c) are dreptul la tăcere.

97. Asistența juridică a inculpatului:

- a) este obligatorie în cursul urmăririi penale dacă pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea mai mare de 5 ani;
- b) este obligatorie dacă acesta este arestat la domiciliu într-o altă cauză;
- c) este obligatorie în faza de judecată dacă pedeapsa prevăzută de lege este de la 1 la 5 ani închisoare.

98. Supravegherea tehnică:

- a) poate presupune accesul la un sistem informatic;
- b) poate presupune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale inculpatului;
- c) poate presupune reținerea, predarea și percheziționarea trimiterilor poștale.

99. Mandatul de percheziție domiciliară:

- a) este valabil cel mult 6 luni;

b) poate fi emis și în faza de judecată;

c) poate fi emis de procuror, în caz de urgență, pe o perioadă de cel mult 48 de ore.

100. În ceea ce privește expertiza:

a) aceasta este obligatorie în cazul infracțiunilor comise de minorii cu vârsta între 16 și 18 ani;

b) neefectuarea acesteia în cursul urmăririi penale în cazul infracțiunii de evaziune fiscală atrage neregularitatea rechizitoriului;

c) acesta nu poate fi dispusă de organele de cercetare penală.